

ספרי' - אוצר החסידים - ליובאוויטש

קובץ
שלשלת האור

שער
שלישי

היכל
תשיעי

דבר מלכות

ליל בי דחג השבועות
(להקהל שיחיו שחזרו מה"ת הלוכה")

שיחות קודש

מאת

כבוד קדושת

אדמו"ר מלך המשיח מנחם מענדל שליט"א

שני אורסא הן

מליובאוויטש

יוצא לאור על ידי מערכת
"אוצר החסידים"

ברוקלין, נ.י.

770 איסטערן פארקוויי

שנת חמשת אלפים שבע מאות ששים וחמש לבריאה
הי' תהא שנת סגולות המשיח
שנת הק"ד לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

רשימת דברי כ"ק אדמו"ר שליט"א ליל ב' דחג השבועות ה'תנש"א*

– לקהל שיחיו שחזרו מה'תהלוכה" –
– תרגום מאידית –

ב. ויש להוסיף בוה, ע"פ המובא
בספרי פולין, ש"נמי לכם" הוא

אי לאו האי יומא דקא גרים כמה יוסף איכא
בשוקא* – דלכאורה: כיון שכוונת ר"י בהעילוי
ד,האי יומא" היא – שעל ידו נעשה הוא לומד
תורה (כפרש"י), אין זה שייך דוקא ל,האי יומא"
(יום נתינת התורה), שהרי לימוד התורה הי' גם
לפני מית' ווא"ו בסיון, וכמאחז"ל (יומא כח, ב)
„מימיהן של אבותינו לא פרשה ישיבה מהם, היו
במצרים ישיבה עמהם . . אברהם אבינו זקן ויושב
בישיבה הי' וכו'?"

אלא, העילוי ד,האי יומא" הוא – שאז נמשכה
ונתלבשה התורה למטה, עד ש,תורה לא בשמים
היא" (נצבים ל, יב. וראה שבת פט, א. ב"מ נט,
ב). ועל זה אמר ר"י שע"י „האי יומא", למדתי
תורה ונתרוממתי" (פרש"י), היינו שהתורה פועלת
שינוי בה,תחתונים** (ראה בארוכה לקו"ש חט"ז
ע' 211 ואילך. ובכ"מ). ולכן, רב יוסף ביזמא
דעצרתא „הי' מצוה לאנשי ביתו להכין לו סעודה"
(פרש"י פסחים שם), שבוה מודגש, שהתורה
נמשכת וחודרת בכל מציאות האדם, גם בגוף
הגשמי.

9) ספר מאמר מרדכי מסכת פסחים, להרה"צ
כו' הר"ר מרדכי מנדבורנא (סיגעט, תר"ס). וז"ל:
הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכם . . בעצרת
שהוא זמן קבלת התורה, ואחז"ל (ראה עירובין נד,
א. ע"ז ה, א. שמו"ר רפ"ב) חירות משעבוד
מלכיות, אזי הוא הזמן המוכשר לעת רצון
להתפלל לקרב קץ הגאולה. וזהו הכל מודים
בעצרת דבעינן נמי לכם, דבעינן לשון אם תבעינן
בעו (ישע"י כא, יב*) והוא לשון תפלה ובקשה**,

9) ולכן, „אי לאו האי יומא דקא גרים כמה יוסף
איכא בשוקא" – כי ע"י לימוד התורה מצ"ע (בלי
הפעולה ד,האי יומא"), נשאר האדם והעולם בבחי'
„שוקא" ורשות הרבים (ראה לקו"ש שם ע' 214.
ובכ"מ).

10) ובפרש"י עה"פ: אם תבקשו בקשתכם למהר
הקץ. וראה גם ירושלמי תענית פ"א סה"א.

** ראה מצודת ציון עה"פ.

א. בנוגע לחג השבועות אומרים
חז"ל, ש„הכל מודים בעצרת דבעינן נמי
לכם", מאי טעמא, יום שניתנה בו תורה
הוא". שהפירוש ד,לכם" הוא – „שישמח
בו במאכל ובמשתה".

וכידוע שהחידוש ד,יום שניתנה בו
תורה" הוא – החיבור דאלקות עם הגוף
הגשמי דבנ"י¹ („לכם") ועם גשמיות
העולם כביכול² („התחתונים" יעלו
לעליונים והעליונים ירדו לתחתונים")³.

הוספת ביאור בכמה ענינים דלהלן – ראה
שיחת יו"ד סיון שנה זו (ביחידות הכללית
להאורחים שיחיו). חלקו נעתק להלן (בפנים
ובהערות).

1) פסחים סה, ב.
2) משא"כ בשאר הימים טובים יש פלוגתא
אם צ"ל „הציו לכם" (פסחים שם. ביצה טו, ב). –
ואפילו לפי ההלכה (רמב"ם הל' יו"ט פ"ו הי"ט
(ובמ"מ שם). טושו"ע או"ח ר"ס תקכט. שו"ע
אדה"ז שם ס"י שבכל היו"ט צ"ל „הציו לכם" –
יש חילוק בין חגה"ש לשאר היו"ט, שב,שאר יו"ט
ושבתות (שמותר להתענות בהם תענית חלום",
משא"כ בחגה"ש „אסור להתענות תענית חלום"
(שו"ע אדה"ז או"ח סתצ"ד ס"ח), אף שהתענית
עונג לו (טור או"ח סרפ"ח. שו"ע אדה"ז שם ס"ג).
וראה בארוכה לקו"ש חכ"ג ע' 27 ואילך (וש"ג).
3) פרש"י פסחים שם. וראה גם שו"ע אדה"ז
סתצ"ד שם.

4) ראה תניא פמ"ט (סט, סע"ב ואילך): ובנו
בהרת מכל עם ולשון (דקאי על מית' – ראה שו"ע
אדה"ז או"ח ס"ו ס"ד) הוא הגוף החומרי כו'.

5) ראה גם לקו"ש ח"ב ע' 560.

6) ראה בארוכה לקו"ש ח"ג ע' 887 ואילך.
ובכ"מ.

7) תנחומא וראא טו. שמו"ר פ"ב, ג. ועוד.

8) ועפ"י יש לבאר מ"ש בהמשך הגמ' שם
(לאחרי היין דבעצרת בעינן לכם): „רב יוסף
ביזמא דעצרתא אמר עבדי לי עגלא תילתא, אמר

ההסתלקות הוא „פועל ישועות בקרב הארץ”¹⁸, מובן, שבעצרת ישנה פעולה והשפעה מיוחדת בענינו של (דוד) מלכא משיחא (קץ הגלות והגאולה האמיתית והשלימה).

ונוסף לזה חג השבועות הוא גם יום ההסתלקות של (רבי ישראל) הבעש”ט¹⁹, הקשור גם במיוחד עם („נמי לכס” -) הגאולה²⁰ האמיתית והשלימה²¹.

ולפני זה - לפני דוד והבעש”ט - קשור חג השבועות עם רועה ישראל השלישי - משה רבינו, „משה קיבל תורה מסיני”²² [שזה (מתן-תורה) הוא הרי הטעם לכך ש„בעצרת בעיני נמי לכס”], „גואל ראשון הוא גואל אחרון”²³ - ע”י משה (שקיבל תורה מסיני) נמשך הכח על ה„קץ” (בגימטריא „נמי לכס”) בגאולה האמיתית והשלימה.

ולהעיר ולהוסיף, שהראשי-תיבות דהשמות של שלשת הרועים (משה, ישראל, דוד) - הוא „מיד” (כמדובר

בגימטריא „קץ”:

השלימות דגילוי אלקות למטה בגשמיות („לכס”) - ש„כבר הי' לעולמים מעין זה בשעת מתן-תורה”¹⁰ - יהי' בגאולה האמיתית והשלימה (בקץ¹¹ הגלות)¹². גם כפי שזה יתבטא בכך, שאז תהי' סעודה¹³ גשמית¹⁴ דוקא (כמו בעצרת ד„בעיני נמי לכס”¹⁵).

ויש לקשר זאת („נמי לכס” בגימטריא „קץ”) לזה, שבחג השבועות הוא יום הסתלקותו של דוד מלכא משיחא („דוד מת בעצרת”¹⁶). כי ע”פ הידוע¹⁷, שביום

נמי לכס” בגימטריא קץ, היינו שהוא זמן המוכשר להתפלל שיתקרב קץ הגאולה.
(10) תניא פל”ו (מו, א).

(11) ראה תניא שם (מו, ב): „אח”כ גרם החטא ונתגשמו הם והעולם עד עת קץ הימין שאז יודכך גשמיות הגוף והעולם ויוכלו לקבל אור ה' שיאיר לישראל ע”י התורה כו”.

(12) ושלימות השכר דלע”ל תהי' דוקא לבני נשמות בגופים בעוה”ז הגשמי (כדעת הרמב”ן בשער הגמול בסופו. וכ”ה ההכרעה בתורת החסידות - ראה לקו”ת צו טו, ג. דרושים לשבת שובה סה, סע”ד. דרמ”צ יד, ב. וראה אוה”ת חוקת ס”ע תתט. שם כרך ה' ע' איתרלוז).

(13) ב”ב עה, א. ועוד.
(14) נסמן ב„תשובות וביאורים” (קה”ת תשל”ד) ס”א הערה 23 (ע' 8-57).

(15) ועי”פ המבואר בפנים - יש להוסיף (ע”ד הרמז) בדיוק לשון חז”ל „הכל מודים בעצרת דבעיני נמי לכס”: הענין דעצרת פועל, ש„הכל - כל עניני העולם - מודים”, שצריכים וזקוקים („בעינינו”*) לקץ הגלות („נמי לכס”). כלומר: גם מציאות העולם עצמה באה לידי הכרה בגודל הצורך וההכרח בגאולה האמיתית והשלימה - שאז תהי' השלימות שלה (של העולם).

(16) ירושלמי ביצה פ”ב ה”ד. חגיגה פ”ב ה”ג. רות רבה פ”ג. תורה אף עצרת - חגיגה יז, א. וראה לקו”ש ח”ח ע' 21 ואילך. וש”נ.
(17) תניא אגה”ק סכ”ח (קמח, א).

(18) לשון הכתוב - תהלים עד, יב.

(19) לקו”ד ח”א לב, א.

(20) כמענה מלך המשיח להבעש”ט על שאלתו „אימת אתי מר” - „בעת שיתפרסם למודך ויתגלה בעולם ויפוצו מעינותיך חוצה” (כמ”ש באגה”ק הידועה הבעש”ט - נדפסה בכתר שם טוב בתחלתו. ובכ”מ).

ולהעיר מהידוע דגילוי תורת הבעש”ט הוא „טעימה” מגילוי תורת משיח (סה”מ תרס”ג בהוספות ע' רנא. וראה לקו”ש חט”ו ע' 282. וש”נ). וראה תו”ח שמות (שכט, סע”ב): „היראה הפנימית שהי' בבעש”ט ז”ל שהי' מעין יראה של משיח כו”.

(21) וראה לקו”ש ח”ח ע' 23 ואילך, דענינו של דוד הוא העבודה ד„תחתונים יעלו לעליונים”, וענינו של הבעש”ט - החיבור דירידת העליונים והעלאת התחתונים, ע”ש בארוכה.

(22) אבות פ”א מ”א.

(23) ראה שמו”ר פ”ב, ו. חז”א רנ”ג, א. שער הפסוקים פ' ויחי. תו”א משפטים עה, ב.

(* נוסף להפירוש ב„בעינינו” מלשון תפלה ובקשה, כ”ל הערה 9.

ולביהמ"ק השלישי, "ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידים כסדרם ומוספים כהלכתם"²⁷, כולל גם קרבנות של תודה ושמחה שמן הסתם יקריבו בקשר עם ה"קץ" ("נמי לכם") והגאולה, ובמכש"כ וק"ו וכו' מיחיד שיצא מבית האסורים.

ועוד והוא העיקר – שממשיכים את היותנו יחד כאן – בארץ הקודש, ובירושלים עיר הקודש, ושם גופא – בה"ציון" (הפנימיות²⁸) דירושלים – ביהמ"ק, (ושם גופא –) בקדש הקדשים, מקום הלוחות, כולל ובמיוחד – הלוחות הראשונות שניתנו למשה רבינו בתחילת המ"ם ימים ראשונים (ביום מ"ת).

– וישנם כל ענינים אלו ביחד עם השלשה האמורים לעיל: משה, ישראל בעש"ט, ודוד מלכא משיחא, ר"ת "מיד",

(ותיכף ו)מיד ממש, בגאולה האמיתית והשלימה על ידי משיח צדקנו.

(27) נוסח תפלת מוסף.

(28) ראה לקו"ת דברים א, ב ואילך. רשימות הצ"צ לתהלים (יהל אור) ע' תקעה. וש"נ. ובכ"מ.

לעיל), שזה מרמז על לשון חז"ל²⁴ – "מיד הן נגאלין", שהגאולה האמיתית והשלימה באה מיד, מיד בזמן גשמי דגשמיות העולם ("לכם").

ג. ויהי רצון, שתיכף ומיד יקויים בפועל ה"נמי לכם" – קץ וסיום הגלות. ובמילא ישנו הסיום דיום (הראשון ד)חג השבועות, ועאכו"כ ההמשך דיום השני דחג השבועות שנת, "אראנו נפלאות" – בגאולה האמיתית והשלימה, כך, שבמקום היותו יו"ט שני של גליות – נעשה הוא²⁵ מיד היום דקיבוץ גליות דכל בניי, "בנערינו ובזקנינו בבנינו ובבנותינו"²⁶;

והולכים כולם ביחד לארצנו הקדושה, ולירושלים עיר הקודש, ולהר הקודש,

(24) ראה שבת קיח, ב. שהש"ר פ"ה, א (ב). ועוד. רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ה.

(25) להעיר משו"ת הת"ס או"ח סו"ס קמה: לא י"ט ב' של גליות רמז בשעת הדות מ"ת וחירות מאוה"ע (כמ"ש המג"א או"ח ר"ס תצד), אלא י"ט ב' של גאולה בב"א כו', ע"ש. ואכ"מ.

(26) בא י, ט.

לזכות

הוד כבוד קדושת

אדוננו מורנו ורבינו

מלך המשיח שי' לעולם ועד

מתוך חיים נצחיים טובים מתוקים ושמחים

בלי הפסק בינתיים

ויהי רצון שיראה הרבה נחת משלוחיו, תלמידיו,

חסידיו ומכלל ישראל,

וינהיג את כולנו מתוך בריאות הנכונה,

ויעלה תיכף ומי"ד ממ"ש את כל בני שליט"א

קוממיות לארצנו הקדושה בגאולה האמיתית והשלימה,

והעיקר תיכף ומיד ממש

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ועד התמימים להפצת ה"דבר מלכות"

1347-225-1928